

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2019 roku, syn. akt I C 1005/17, Sąd Rejonowy w Pabianicach:

1. zasądził od pozwanego Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. na rzecz powodów P. N., W. N. kwotę 14.536,21zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

a) 2500 zł od dnia 16 lutego 2018 r. do dnia zapłaty,

b) 12.036,21zł od dnia 21 marca 2019 r. do dnia zapłaty

oraz kwotę 1125 zł tytułem kosztów procesu;

2. ustalił brakującą opłatę od pozwu na kwotę 602 zł, brakujące wydatki na kwotę 798,77 zł;

3. nakazał pobrać na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pabianicach od Przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. kwoty 1400,7 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł pozwany, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucił naruszenie:

1. art. 233 § 1 k.p.c., w związku z art. 365 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że o zakresie przestrzennym (obszarze) korzystania przez pozwane Przedsiębiorstwo z nieruchomości powodów przy ul. (...) w K., w okresie od 01 maja 2015 roku do 02 listopada 2016 roku decydują ustalenia faktyczne dotyczące bezumownego korzystania w okresie od 13.01.2005 r. do 30.04.2015 r., dokonane przez Sąd Rejonowy w Pabianicach Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt: I C 663/12, a nie faktyczny zakres korzystania z nieruchomości powodów przez pozwane Przedsiębiorstwo w okresie objętym pozwem,

2. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 305¹ k.c. , poprzez pominięcie twierdzeń pozwanego Przedsiębiorstwa oraz dowodów, w tym zeznań świadków S. T. i M. S. (1) dotyczących zakresu korzystania przez pozwane Przedsiębiorstwo z nieruchomości Powodów w okresie objętym pozwem t.j. korzystania przez Przedsiębiorstwo z nieruchomości Powodów w zakresie najwyżej 78,84 m² nieruchomości,

3. art. 386 § 4 k.p.c. poprzez nierozpoznanie istoty sprawy w związku z nierozpoznanieniem twierdzeń i zarzutów pozwanego dotyczących zakresu przestrzennego (obszaru) korzystania z nieruchomości Powodów w okresie objętym pozwem, a oparcie podstawy faktycznej zaskarżonego orzeczenia wyłącznie na nieznajdujących potwierdzeniach w faktach twierdzeniach powoda o zakresie przestrzennym korzystania oraz na ustaleniach faktycznych dokonanych przez Sąd w postępowaniu o sygn. akt: I C 663/12, dotyczącym innego okresu korzystania,

4. art. 233 k.p.c. poprzez nieuwzględnienie treści postanowienia Sądu z dnia 15.03.2016 r. w sprawie o sygn. akt: I Ns 854/11 o ustanowieniu służebności przesyłu, w części dotyczącej zakresu przestrzennego korzystania przez Pozwaną nieruchomości Powodów w ramach służebności przesyłu, w okresie od 15.03.2016 r. do 02.11.2016 r., w sytuacji gdy postanowienie to uprawomocniło, w tym także się co do faktu jego ustanowienia, z dniem upływu terminu do jego zaskarżenia w tej części.

W świetle tak postawionych zarzutów apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji wraz z przekazaniem orzeczenia o kosztach postępowania apelacyjnego temu Sądowi.

W odpowiedzi na apelację powodowie wnieśli o jej oddalenie i zasądzenie na ich rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wywiedziona w okolicznościach niniejszej sprawy apelacja pozwanego nie może odnieść zamierzonego skutku w postaci zmiany zaskarżonego wyroku, albowiem wyrok ten odpowiada prawu i jako taki musi się ostać.

W pierwszej kolejności przypomnieć należy, że Sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę merytorycznie w granicach zaskarżenia, dokonuje własnych ustaleń faktycznych w tym celu prowadząc lub ponawiając dowody albo poprzestając na dowodach zebranych w pierwszej instancji, które są przedmiotem jego własnej swobodnej oceny, a także ustala podstawę prawną orzeczenia niezależnie od zarzutów podniesionych w apelacji (art. 378 i nast. k.p.c.).

Zarzuty apelacji skupiają się przede wszystkim, na błędnym - zdaniem apelującego - ustaleniu przez Sąd I instancji zakresu i czasu w jakim pozwany bezumownie korzystał z nieruchomości należącej do powodów i oparciu tej okoliczności nie na dowodach istotnych, które de facto sąd przeprowadził, ale na dowodach, które nie powinny mieć znaczenia w rozpatrywanej sprawie. Tym samym apelujący zakwestionował również wysokość należnego powodom wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z nieruchomości.

W kontekście tak podniesionych zarzutów, powiedzieć należy, że w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, ustalenia Sądu Rejonowego są jednak prawidłowe.

Mimo, iż skarżący ma racje twierdząc, że Sąd Rejonowy nie powinien był swych ustaleń w przedmiocie faktycznego korzystania z nieruchomości powodów przez pozwanego opierać wyłącznie na ustaleniach dokonanych w tym zakresie przez Sąd Rejonowy w Pabianicach Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt: I C 663/12, nie sposób powiedzieć że są one błędne. Przedmiotowe ustalenia Sądu Rejonowego mają bowiem oparcie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, w tym w zeznaniach powodów, opinii biegłego oraz dokumentacji zdjęciowej (k. 112-115). Powyższa okoliczność wynika również z zeznań pozwanego, który określił sposób korzystania z nieruchomości powodów. Dowody te wprost wskazują na obszar, jakim faktycznie władał pozwany, a który stanowił podstawę zasądzonego przez Sąd Rejonowy wynagrodzenia. Dowody ze świadków M. S. (2) oraz S. T. nie wykazały, wbrew temu co twierdzi pozwany, powierzchni w jakiej pozwany zajmuje działkę powodów, albowiem wskazanie jedynie długości rury kanalizacyjnej doprowadzającej wodę, nie oddaje całego obrazu pola powierzchni zajmowanej przez dane urządzenie, które zgodnie z powszechną wiedzą jest liczone w m². Nie sposób było zatem oprzeć ustaleń w powyższym zakresie na tych dowodach.

W tym miejscu powiedzieć należy, że na wysokość należnego powodom wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z ich nieruchomości przez pozwanego w okresie od 1 maja 2015 roku do 2 listopada 2016 roku, nie mają wpływu ustalenia będące podstawą postanowienia z dnia 15 marca 2016 roku, wydanego w sprawie I Ns 854/11, którym to ustalono służebność przesyłu i należne z tego tytułu odszkodowanie. Takie ustalenia, podobnie jak te, poczynione w sprawie I C 663/12, nie mają mocy wiążącej w stosunku do niniejszej sprawy (art. 365 §1 k.p.c.)

Kończąc rozważania czynione w zakresie podniesionych zarzutów, należy wskazać, że wynagrodzenie za bezumowne korzystanie z nieruchomości powodów mogło być naliczane do dnia 2 listopada 2016 roku. Wówczas dopiero, wobec możliwości zaskarżenia w całości postanowienia o ustanowieniu służebności przesyłu z 15 marca 2016 roku, można było mówić o jego prawomocności. Dopiero prawomocne postanowienie wiąże strony, co jednoznacznie określa art. 365 § 1 k.p.c. Wynagrodzenie za ustanowienie służebności stanowi rekompensatę dla właściciela nieruchomości za znoszenie ograniczeń w korzystaniu z własności wywołanych ustanowieniem służebności w przyszłości, to jest w okresie po uprawomocnieniu się postanowienia o ustanowieniu służebności przesyłu. Wobec powyższego niezasadnym byłoby upatrywanie końca okresu naliczenia należnego wynagrodzenia w dniu poprzedzającym ustanowienie służebności przesyłu postanowieniem z 15 marca 2016 r.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy nie znalazł usprawiedliwionych podstaw do uwzględnienia apelacji i działając na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.